

ADÉLKA

asistenční pes - terapeut

ŠKODA

PODĚKOVÁNÍ

Mockrát děkuji firmě Škoda Auto a.s. za sponzorování výcviku mé asistentky Adélky a především jejím zaměstnancům, kteří se formou zaměstnaneckých sbírek podíleli na financování výcviku u organizace Helppes.

Miluše Kynclová

Adélka

kříženka

narozena 11/2017

ve výcviku od 05/2018

oblíbený živel
VODA

oblíbené jídlo
SALÁTOVÁ OKURKA

oblíbený povel
PACKU NA TO

oblíbené auto
ŠKODA RAPID 😊

Můj příběh s Adélkou.

Občas se stane, že nám život zamíchá kartami úplně jinak, než jak si to sami naplánujeme. Původně jsem vyučený kuchař, ale neměla jsem v plánu zůstat celý život u vařečky. Proto jsem se rozhodla vystudovat Obchodní akademii a po pěti letech jsem to zvládla. V té době se u mne „probudilo“ duševní onemocnění, které možná dřímá v každém z nás, ale většina má to štěstí, že se nikdy neprojeví. V roce 2008 jsem proto vyhledala odbornou pomoc. Po pěti letech mi byl přiznán invalidní důchod, který mám již trvale z důvodu bipolární afektivní poruchy, která se projevuje velkými výkyvy nálad a panickými úzkostnými stavy, což jsou nereálné a neodůvodnitelné strachy a obavy.

Po jedné z dlouhodobých hospitalizací, která byla zaměřená na určité typy terapií, mi byla doporučena pro udržení alespoň trochu stabilního stavu pořízení nějakého psího kamaráda. Doma byl už roční kocourek a já zjistila, že v těžkých dnech mi pomáhá už jen tím, že je.

Po poradě a dohodě jsme se rozhodli pro nějaké menší plemeno. Na „papírového“ pejska jsme neměli prostředky a pak se mi naskytla příležitost si pořídit malé štěně křížence asi bišonka s čokoládovým čivavákem, který dává kouzlo barevného zbarvení. U původní majitelky se mnou byla kamarádka, která pejskům rozumí a při prohlídce mi řekla, „tak do toho pejska jdi“. Tak jsme si začátkem února 2018 poříдили naši ADÉLKU.

Doma ani jeden z nás nevěděl, co s takovým pejskem, a proto jsme se dohodli s Helppsem, že u nich nastoupíme do výcviku poslušnosti pro veřejnost. Obrátili jsme se na ně, protože jsem je

znala z dřívějších akcí, kde ukazovali zajímavosti služby asistenčních pejsků a co všechno dokážou.

Jak běžel čas v průběhu výcviku, trenéři mi nabídli, jestli bych nechtěla zkusit přihlásit Áďu do asistenčního programu. Prošli jsme s ní nejrůznějšími zdravotními prohlídkami a od ledna 2019 byla Adélka zařazena do výcviku. Než se dostala do výcviku, už jsme se spolu sehrály a ona poznala, kdy je mi hodně špatně. To mám potom problém i vyjít ven a díky ní se tyto stavy neprohlubovaly a neprodužovaly. Největší Adélčin bonus je v tom, že mimo léky, které mám život zachraňující, nepotřebuji další úlevové léky, které jsou hodně návykové a jejich dávky je potřeba navyšovat. Navíc se mi zpátky rozšířil i společenský život. Můžu znovu cestovat veřejnou dopravou, občas dokonce zajdu do nákupního centra a vydržím tam déle než jen 5 minut. Dokážu se pohybovat i v úplně cizím prostředí a nezažívám nesnesitelné paniky a úzkosti. A za to vše vděčím i Adélce.

Díky paní ředitelce Helppsa jsem po dobu asistenčního výcviku byla s Adélkou stále v kontaktu, protože jsem jí mohla mít doma. Byla to mimořádná výjimka. Ztěžuje to práci všem trenérům v Helppsu, protože výcvik nejde tak rychle a intenzivně, a i pro Áďu to bylo náročné, protože musela zvládat výcvik, a ještě vlastně pracovat pro mě celý den.

Téměř každý, koho potkáme, se diví, že i takový prcek jako je Áďa může dělat psího asistenta. I v tom je to výjimečná pomocnice. V tom všem pozitivním je smutné, že když vypadáte zdravě, vidíte, slyšíte, a navíc máte funkční ruce a nohy, tak jsou lidé schopní rozporovat, zda máte vlastně nárok na psího asistenta.

A k tomu je výcvik asistenčních pomocníků velmi drahý a je velká škoda, že tento výcvik není hrazený či alespoň částečně hrazený státem, resp. zdravotní pojišťovnou. Mohou se tím účinně omezit náklady na léčbu farmakologickou nebo dokonce terapeutickou a hospitalizační, které jsou mnohdy daleko větší, než náklady na výcvik psích asistentů.

V průběhu výcviku jsem také našla odvahu si hledat práci. Hodně nám duševně nemocným škodí stigmatizace psychiatrie a asistenčním pejskům neuznatelnost jejich dovedností, pomoci a potřebnosti. Když už jsem se při hledání práce dostala do užších výběrů, tak při přiznání diagnózy nastal další problém, a to snad ještě větší diskriminace, a to právě Ádi. Zaměstnavatel si nepřál psy na pracovišti, ve firmě přece nebude běhat nějaký pes, zvířata přece do práce nepatří. Nikoho nezajímalo, že to je, nebo bude asistenční pes, tedy moje druhé já, stejně jako ostatní lidé mají své brýle, naslouchátka a další pomůcky. Ale nezbývalo se s tím vyrovnat, nejde mi o nějaké stěžování si či sebelítost.

Nakonec mi mimo radosti z možnosti hledat a získat práci a být také více finančně nezávislá, přivedla tato životní zkušenost i větší sociální vazby a lidské kontakty. A nakonec nejlepší byl výsledek, když organizace Kokoza (zaměstnávání lidí se znevýhodněními) byla ochotna se mnou zahájit pracovní pohovor, šla do neznámé zkušenosti se zaměstnancem s asistenčním psem s označením „pes terapeut“ a přijali mě do svého kolektivu.

To je zatím dobrý konec mého příběhu s příslibem pozitivního pokračování. I díky vám škodovákům a celé partě v Helppsu.

jsem na světě
3 měsíce

kamarádi
Adélka a Matýsek

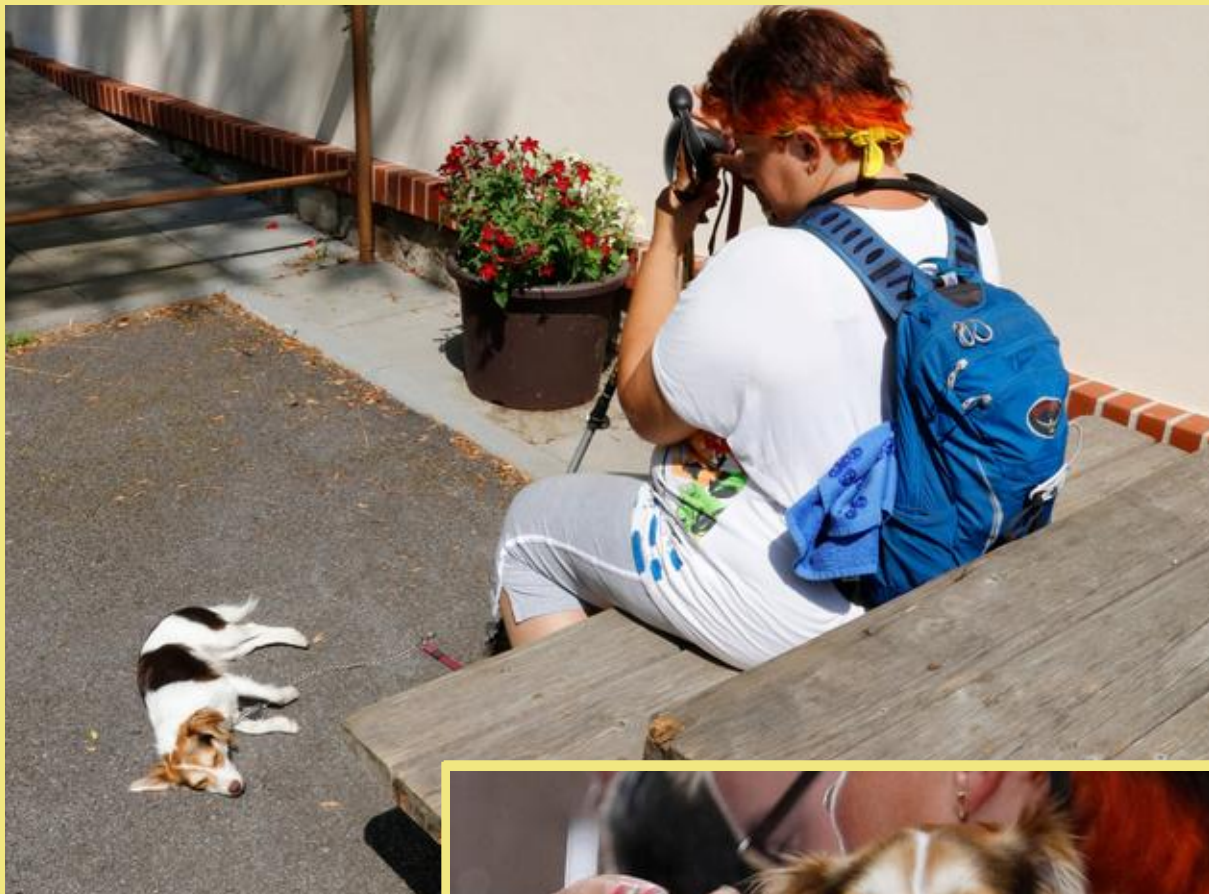
výcvik
u moře

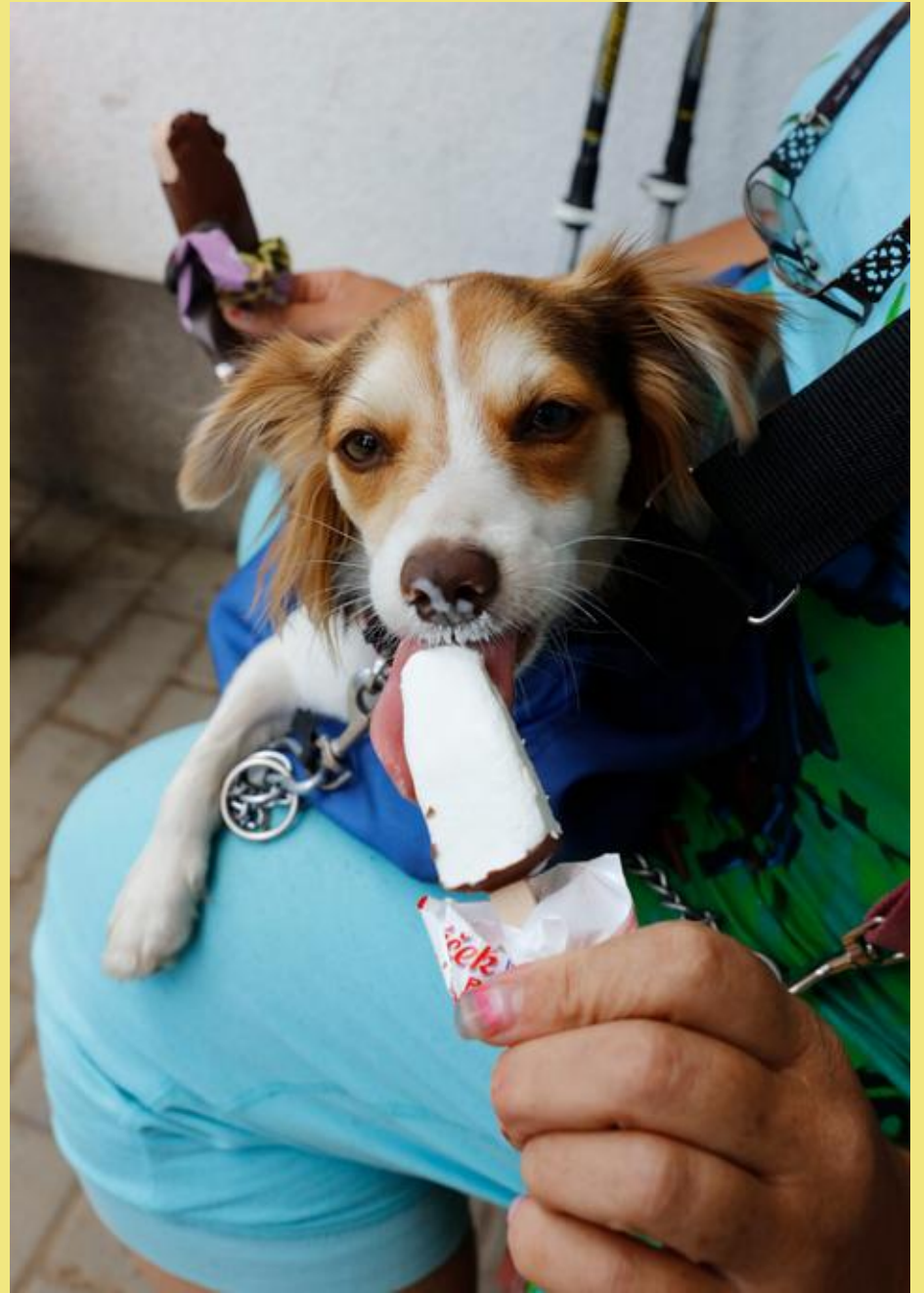

ráda cestuji, chodím na výlety,
někdy do úplného vyčerpání

SUPERDEN
promoce studentů
Helppsí akademie

Adélka - jedna ze čtrnácti (povídání po promoci)

„Byla jsem na této psí promoci poprvé, a musím konstatovat, že to byla naprosto perfektně a profesionálně připravená akce.

Zvládla jsem to i já, přestože moje onemocnění spočívá v nesnesitelné úzkosti při delším pobytu v cizím prostředí a v místech s velkým počtem lidí. A právě v takových situacích mně nesmírně pomáhá moje Adélka. Dnes už s ní můžu jít třeba aspoň na chvíli do obchodního centra nebo cestovat veřejnými dopravními prostředky. A co je nejdůležitější - už v průběhu výcviku Adélky jsem poznala, že kromě léků život zachraňujících, už nepotřebuji úlevové léky, které jsou hodně návykové a jejich dávky se musí navyšovat,“ svěřila se po promoci paní Miluše.

Její Adélka tak patří mezi 247 psích pomocníků, kteří byli v Helppesu dosud vycvičení.

Adélka asistenční pes - terapeut

1.díl

Vydání první.

Fotografie použity s laskavým svolením

Adélky a Matýska.

© Happy Dog & Cat 2020